

[Indenrigsministeren.]

merne. Jeg vil derfor foreslå, at disse krav suppleres, således at det kun bliver tilladt at angive en farmaceutisk specialitet som virksom inden for dens godkendte virksomhedsområde.

Disse ændringer blev allerede forelagt folketingsudvalget den 14. november 1974 og vil snarest blive forelagt det kommende folketingsudvalg.

Endelig vil jeg undersøge mulighederne for at etablere en statslig lægemiddelinformationsvirksomhed i samarbejde med den eksisterende virksomhed på dette område. Jeg vil herved søge at imødekomme det fra flere sider fremsatte ønske om at sikre en uvildig information om lægemidler, idet jeg dog samtidig ønsker at holde det offentliges udgifter på det lavest mulige niveau gennem et samarbejde med de producenter, som skal levere de nødvendige oplysninger til informationsarbejdet, og som allerede har igangsat en informationsvirksomhed.

Disse ændringsforslag vil blive fremlagt til fri forhandling ligesom lovforslaget i sin helhed.

Blandt de øvrige forslag, som folketingsudvalget fremførte, vil jeg gerne nævne et par, som jeg har en betydelig sympati for, men som jeg alligevel ikke mener at kunne fremme.

Det drejer sig om en snævrere og mere præcis ramme for lovforslagets område og om gennemførelsen af en egentlig specialitetskontrol over for seruminstitutternes produkter.

For lige at tage det sidste først må jeg sige, at jeg principielt mener, at alle lægemidler burde behandles ens. Og, foranlediget af ændringsforslagene, har vi regnet på, hvad en kontrol af seruminstitutternes produkter ville koste. Vi er herved nået frem til, at en sådan dobbelt statslig kontrol formentlig næsten ville fordoble udgifterne ved lovforslagets gennemførelse, idet den ville kræve ansættelse af nye folk både på seruminstitutterne og på sundhedsstyrelsens farmaceutiske laboratorium. Hertil kommer, at der rent praktisk vil være store problemer forbundet med at skaffe den nødvendige ekspertise, der i dag kun findes på institutterne og hos industrien.

Jeg er derfor nået frem til — og her ganske på linie med apotekerlovudvalget — at

vi, i hvert fald indtil videre, må fortsætte med den nuværende ordning, men jeg er dog villig til at overveje problemet endnu en gang.

Når jeg ikke mener at kunne imødekomme ønsket om en snævrere ramme for lovforslagets område, er det, fordi der ikke findes præcise og administrativt anvendelige definitioner på de begreber, som vi arbejder med på lægemiddelområdet, f. eks. sygdom, sygdomssymptomer, uskadelige (lægemidler), kosttilskud, naturmedicin osv. Derfor bliver virkningerne af at forsøge at opstille præcise definitioner på begrebet lægemidler, at loven dels bliver for restriktiv over for præparater, hvor der er mindre grund til restriktioner, f. eks. uskadelig naturmedicin, dels forhindrer, at en kontrol kan kræves gennemført på områder, hvor der er behov herfor, f. eks. infusionsvæsker, som udelukkende indeholder stoffer, der isoleret betraget er uskadelige. Disse problemer kender vi kun alt for godt under den gældende lov.

Da der imidlertid, dikteret af praktiske grunde, er tale om en rammelov, forstår jeg udmærket, at tinget gerne under lovens behandling vil have en tilkendegivelse og orientering om, hvorledes disse rammer tænkes udfyldt.

Jeg vil også gerne i denne forbindelse tilføje nogle bemærkninger om, hvorledes jeg agter at udnytte lovens rammer. Generelt kan jeg sige, at de muligheder, som lovforslaget indeholder for liberaliseringer — i første række § 3 — vil blive benyttet så vidt, som det er forsvarligt.

Allerede fra lovens ikrafttræden agter jeg at benytte lovforslagets liberaliseringsmuligheder. Som eksempler på præparater, som helt eller delvis agtes undtaget fra de strenge lægemiddelregler, kan nævnes vitaminer, mineraler og andre kosttilskud — både til mennesker og til dyr — samt homøopatiske præparater og andre former for uskadelig naturmedicin.

Herudover kan der efter min opfattelse nok liberaliseres i endnu højere grad, men før de administrative regler på dette område bliver endeligt fastlagt, bør vi dog nok afvente resultaterne af arbejdet i det udvalg, som indenrigsministeren i benhold til folketingsbeslutning af 6. juni 1973 har nedsat til at undersøge naturpræparater m. v.